

Kun. Pranas Gavėnas

S P A U D A I R Š V. K A Z I M I E R A S

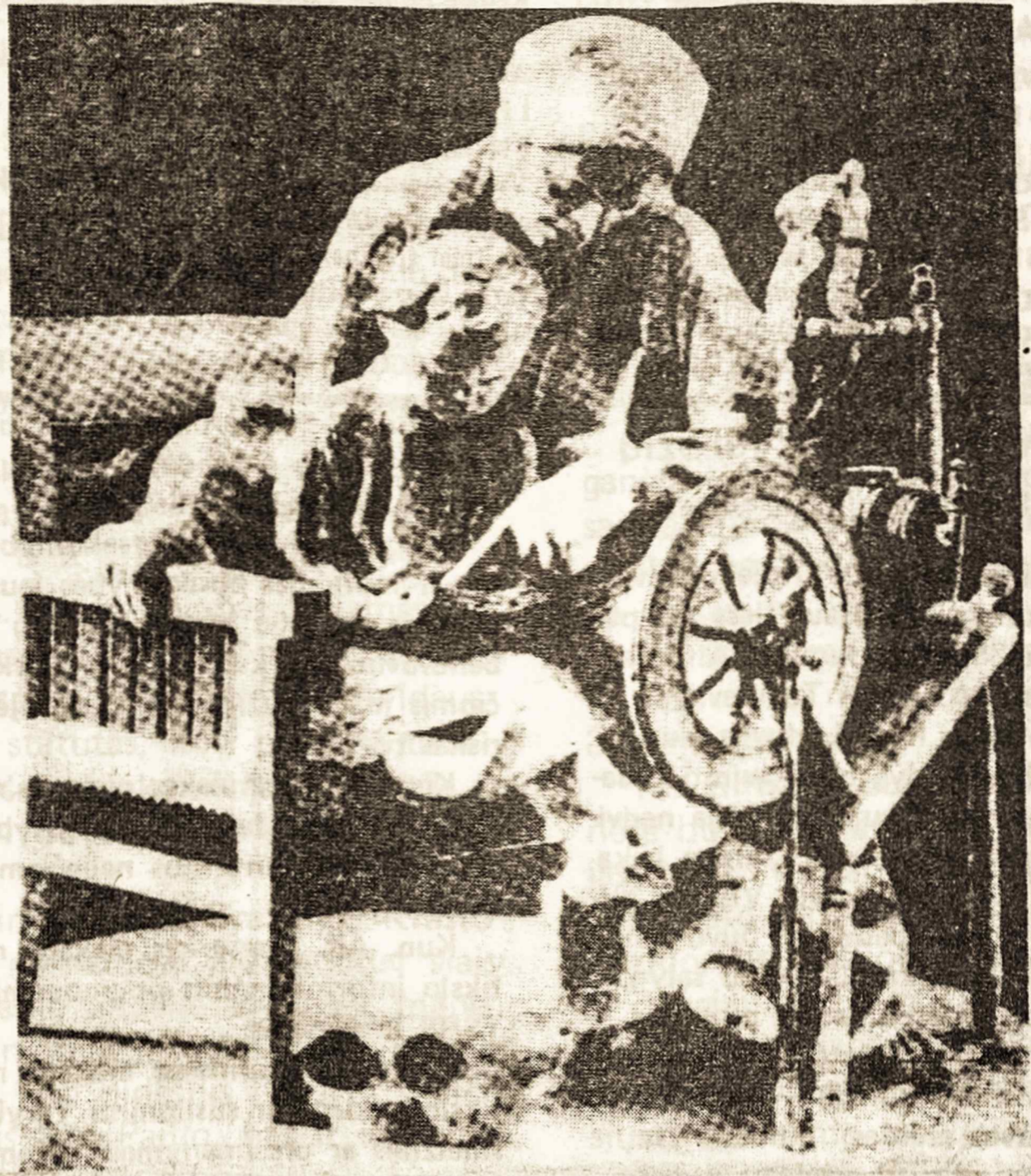
Spaudos Diena ypač šiemet negali praeiti kitaip, kaip šv. Kazimiero Jubilėjaus šviesoj. Juk spauda pasitarnavo šv. Kazimierui išgarsėti; o šv. Kazimieras tapo lietuvių tautai ne tik religinės ir tautinės atsparos pavyzdys, bet ir lietuvių spaudos bei kultūros žadintojas.

I. Spauda pasitarnavo šv. Kazimiero ir Lietuvos vardo išgarsinimui. Juk kaip tik jo amžininkas Gutenbergas (1397 – 1468) išvedė tobulybėn ir bendram naudojimui jau anksčiau pažįstamą spaudos meną. Ir šv. Kazimiero pirmoji biografija, parašyta Vilniuje tuo metu tarptautine mokančiųjų skaityti kalba – lotyniškai "Vita beati Casimiri" – ir atspausdinta Krokuvoj 1521 metais, paplito Europos inteligentijoj ir diduomenėj; ir buvo kelis kart perspausdinta.

Šia "Vita beati Casimiri" pasinaudojo, kaip pagrindiniu šaltiniu, kiti biografai Lenkijoj, Belgijoj ir kitur. Italijoj pasirodžiusi jau itališkai "Compendio della vita di San Casimiro", kurią parašė ir iliustruotą išleido augustijonas Hilarijonas, tapo populiariausia šventojo biografija. Ją sekė ir kiti autoriai. Taigi, jei vien tik Italijoj šventojo biografijos laidos pasikartojo viena po kitos 1620,1622, 1629,1636,1653,1656,1676 metais, reikia pripažinti, kad tai buvo viena iš daugiau skaitomų knygų.

Išėjo leidinių apie šv. Kazimierą taip pat Lenkijoj, Belgijoj ir (gal kiek vėliau) Lietuvoj. O kai jo biografija buvo įtraukta į visuotinės Bažnyčios kunigų skaitomų maldų knygą – brevijorių –, visa Bažnyčia sužinojo apie šv. Kazimierą ir nors šį tą apie Lietuvą. Gi jei dažnai įvairiose biografijose šv. Kazimieras pristatomas daugiau lenkiškoj šviesoj, tai dėl istorinių aplinkybių ir dėl mūsų, lietuvių, apsileidimo, nusileidimo, nerangumo.

Taigi spauda daug patarnavo šv. Kazimierui. Ir ypač šiais jubilėjiniais metais, kai šventojo biografija išėjo įvairiom kalbom, jau ne skaitant periodinės spaudps. Ir čia, pas mus, SÃO CASIMIRO pasklido po plačiąją Braziliją bei Por-

Petro Rimšos skulptūra vaizduojanti Lietuvos vargo mokvklą spaudos draudimo metu 1864-1904 m.

tugalija.

II. Šv. Kazimieras tačiau yra taip pat lietuvių spaudos įkvėpėjas, lietuviškos kultūros žadintojas (o tuo ir didžiausias Maskvos priešas).

Ypač per paskutinį šimtmetį šv. Kazimieras yra tapęs lietuvių liaudžiai švietimo darbo įkvėpėjas bei globėjas. Čia tik keli faktai, kaip pavyzdžiai.

Nuo 1864 iki 1904 metų Lietuvoj buvo uždrausta lietuvių spauda lotyniškam raidėm – ir buvo brukama rusiška knyga. Reikėjo kovoti. Reikėjo vado, vardo, vėliavos.

1889 m. Kauno kunigų seminarijoj klierikų tarpe susikūrė slapta šv. Kazimiero draugija tikslu rūpintis lietuviškų religinio turinio knygų leidimu. Seminaristai išsirinko šv. Kazimierą kaip globėją ir atkaklumo pavyzdį. Nešiojo šv. Kazimiero medalikėlį; nekurie buvo gavę iš Vilniaus ir šv. Kazimiero relikvijų.

1902 m. Esene, Vokietijoj, lietuviai darbininkai įsisteigė šv. Kazimiero draugiją lietuviškai kultūrai puoselėti.

Jau atgavus spaudos laisvę, 1905 m. Kaune įsisteigė švietimo insti-

tucija – šv. Kazimiero draugija lietuviškai spaudai leisti. Ir neliko uždara: už metų ji jau turėjo per 100.000 narių. Draugija gyvo ir veikė iki 1940 m., išleidusi virš 740 leidinių.

Lenkų užimtuose Vilniaus ir Suvalkų kraštuose nuo 1925 iki 1938 m. veikė kita šv. Kazimiero draugija. Ji rūpinosi lietuvių jaunimo švietimu lenkų administruojamoj Lietuvos daly: steigė mokyklas, knygynus, skaityklas, rengė kursus, kūrė bendrabučius, vaikų darželius. Turėjo 18.000 narių. Lenkų valdžiai, aišku, smarkiai ją trukdė, o 1938 m. ir visai uždarė.

Išėivijos švietimui daug nusipelnė JAV-bėse įsisteigusi lietuvačių seselių vienuolija, kuri taip pat pavyzdžiu ir globėju statėsi šv. Kazimierą. Seselės kazimierietės dar ligi šiol laiko parapines mokyklas, turi kelias aukštesnias mokyklas, šv. Kazimiero akademiją (kurioj dirba 57 dėstytojai).

1920 m. Kaune atsirado atskira šv. Kazimiero seserų šaka – su mokyklom, vaikų darželiais, vaikų ir seselių prieglaudom, ligoninėm...

(nukelta į 5-tą psl.)

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 20.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 30.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra Cr. 1.200,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 500,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 50.000,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 50.000,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 50.000,00

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 50.000,00

VIENA IŠ RYŠKIAUSIU ŽVAIGŽDŽIŲ

Kun. Alf. Svarinsko didvyriškumas

Beveik dešimt metų Lietuvoje nebuvo suiminėjami kunigai. Kristaus tiesa vėl pareikalavo aukų. Suimtas kunigas Alfonsas Svarinskas, kunigas Sigitas Tamkevičius, kiti laukia savo eilės. Mes, Lietuvos jaunieji katalikai, jaučiamės, lyg būtų suimti Basanavičius ir Kudirka. Tautos reakcija nedviprasmiška – per nepaprastai trumpą laiką surinkta apie 100,000 parašų. Visiems aišku, kokiomis aplinkybėmis jie buvo renkami ir kiek drąsos reikalauja mūsų sąlygomis šitokia forma išreiškiamas protestas. Tegul tai bus mūsų mažytė auka, palengvinanti didžiąją mūsų kunigų – kankinių auką. Šis "Lietuvos ateities" numeris yra skirtas jiems – mūsų dvasiniams vadams. Jie mums tebevadovauja, nors ir atskirti kailėjimo mūrų, jų ir tik jų nurodytu keliu mes eisime – už Dievą ir Lietuvą.

APIE KUN. ALF. SVARINSKĄ LIUDIJA VIENAS TAURIAUSIŲ LIETUVOS SŪNŲ VSK prie LTSR MT tardytojui Vidzėnui LTSR Prokurorui

Nuorašai: Tikinčiųjų teisėms ginti katalikų Komitetui

Pil. Simučio Liudviko, Adomo, gim. 1935 m. teisto už antitarybinę veiklą 25 metams laisvės atėmimo ir kailėjusio nuo 1955 m. iki 1977 m. Dabar gyvenančio Kaune, H. Borisos, 25 - 3.

P a r e i š k i m a s

Būdamas pakviestas į VSK apklausai ryšium su Didž. gerb. kun. Alfonso Svarinsko byla, turiu pareikšti štai ką:

Kunigą Alf. Svarinską pažįstu labai gerai ir labai seniai. Ilgai teko su juo bendrauti įkalinimo vietose, kur nežmoniškai sunkios ir baisios gyvenimo sąlygos sudaro ypatingai palankias sąlygas žmogų pažinti. Ilgalaikio bado ir nuovargio iškankinti žmonės nebepajėgia nuslėpti savo net menkiausių ydų bei dorybių. Mano draugystė su kun. Alf. Svarinsku tęsiasi ir man grįžus iš įkalinimo vietos. Todėl mano liudijimas

apie kun. Alf. Svarinską gali būti žymiai objektyvesnis, negu daugelio kitų, susidūrusių su juo tik epizodiškai.

Su pilnu juridinės atsakomybės supratimu ir moralinės atsakomybės jausmu, remdamasis daugelio mano pokalbių ir artimybės bendravimo su kun. Alf. Svarinsku, bei plačiomis mano pažintimis Lietuvoje, kategoriškai tvirtinu:

Kun. Alf. Svarinskas niekada neturėjo tikslo padaryti žalą TSRS valstybinei nepriklausomybei, teritorijos neliečiamybei arba karinei galiai;

Kun. Alf. Svarinskas niekada neturėjo tikslo informacinėmis priemonėmis kenkti TSRS interesams;

Kun. Alf. Svarinskas niekada neturėjo tikslo pakirsti ar susilpninti Tarybų valdžią, šmeižtais ar prasimanymais pažeminti tarybinę valstybinę ir visuomeninę santvarką;

Kun. Alf. Svarinskas nei veltui, nei už pinigus nenorėjo tarnauti ir netarnavo nei užsienio, nei vidaus TSRS priešams;

Kun. Alf. Svarinskas norėjo būti ir buvo geru, teisingu žmogumi, geru kataliku kunigu: pagal išgales ir jėgas padėjo vargstantiems, gynė skriaudžiamuosius, o ypač daug jėgų ir laiko skyrė kovai prieš tikinčiųjų diskriminaciją, kurią taip skaudžiai jaučia Lietuvos katalikai.

Kun. Alf. Svarinskas jau seniai kopija šventumo laiptais vis aukštytyn ir aukštytyn. Vienintelis jo energijos šaltinis ir jo pasiaukojimo veiklos variklis – meilė. Būdamas viena iš ryškiausių žvaigždžių povalančinėje Lietuvos katalikų Bažnyčioje. Jis iškilio nuostabiai kuklus. Jis darė tik tai, ką daryti norėjo, bet nediršo, bijojo dauguma Lietuvos kunigų. Jis garsiai kalbėjo savo pamokluose tik apie tai, apie ką dauguma Lietuvos kunigų ir tikinčiųjų kalbėjo pašnibždomis, apie ką kalbėti Jo primygtinai prašė dauguma kunigų ir tikinčiųjų, kurie patys dėl vyriškumo ar gabumų stokos kalbėti negalėjo.

Kun. A. SVARINSKAS niekada nesistenė prasiveržti į priekį, būti pirmu, bet aplinkoje, kur žmonės tebėra sukaustyti baimės, įvartytos jiems siaubingais Stalino, Berijos laikais, kur žmonės iki šiol nepajėgė patikėti, kad Tarybų valdžia dabar jau žmonišk

kesnė (ir, matyt, ne be pagrindo, jei šian dien dar galimas areštas tokio tauraus žmogaus, kaip kun. A. SVARINSKAS), – tokio je aplinkoje kun. A. SVARINSKAS būdamas pirmas. Irgi iš baimės, bet ne sukaučiusios kitus (gyvuliškos baimės), o Dievo baimės. Jis, būdamas tvirto tikėjimo, beveik niekada nepasidavė gyvuliškai baimei, bet nuolat bijojo tylėjimu ir nieko neveikimu pritari ti Dievą tylėjimu ten, kur sąžinė reikalauja ne tik kalbėti, bet visu balsu šaukti.

Kur tik teko kun. A. SVARINSKUI kunigauti, Jis visur savo gyvenimu ir veikla nusipelnė ypatingą tikinčiųjų ir net daugelio netikinčiųjų pagarbą ir meilę. Garsas apie jo vyrišką gerumą pasklido po visą Lietuvą ir net už jos ribų.

Talentingo gerumo šviesoje paprastas žmogiškas gerumas pasidaro lyg ir nebematomas, atsiduria šešėlyje, arba net tampa panašus į blogį. Tą tiesą gražiai liudija 1978 m. Telšiuose prie plataus Kūčių vakarienės stalo tuometinio vyskupijos valdytojo, o dabar jau vyskupo A. VAICIAUS nepiktai pasakyti žodžiai apie kun. J. KAUNECKĄ: "...Kol Telšiuose nebuvo kun. KAUNECKO, visi Telšių kunigai žmonėms buvome geri, bet kai žmonės pamatė kun. KAUNECKĄ, mes visi kiti žmonių akyse likome nebe geri..."

Jei gerumas didesnio gerumo kaiminystėje tampa panašus į blogį, tai ką jau bekalbėti apie patį blogį.

Kun. A. SVARINSKO didvyriškas gerumas drumstė sąžines ir protus tiek gerų, tiek ir blogų žmonių. Gerieji, susidūrę su juo, užsidegdavo troškimu tapti dar geresniais, o blogiesiems – suprantama – gerumas uždega tik pavydo, keršto jausmus, norą likviduoti jį, kad netrukdytų būti blogais ir vis dėlto atrodyti gerais.

Kun. A. SVARINSKO areštas ir bandymas jį parodyti kaip nusikaltėlį yra blogų žmonių baisios ydos – keršto – išdava. Tai sauvaliautojų, tarybinių įstatymų ir žmoniškumo neribotų pažeidėjų kerštas tam, kuris labai trukdė tai daryti.

Niekam ne paslaptis, kad tarybiniai čekistai yra padarę daug baisių klaidų. Tų klaidų pasėkėje žuvo TUCHAČEVSKIS, UBOREVIČIUS ir daug kitų Tarybinės Tėvynės didžiųjų patriotų, daugybė žmonių buvo per klaidą įkalinti. Esu absoliučiai įsitikinęs, kad kun. A. SVARINSKO areštas ir pastangos sudaryti baudžiamąją bylą yra viena iš naujausių ir viena iš baisiausių čekistų klaidų, kuri, deja, jau padaryta, bet kurią dar yra galimybė ištaisyti.

Esu susipažinęs su LTSR Baudžiamuoju kodeksu ir žinau, kad už atsisakymą būti liudytoju galiu būti teisiamas. Tačiau ne mano kaltė, kad Tarybinėje valstybėje įstatymų leidėjai ignoruoja tikinčiųjų dvasinius poreikius. Aš, kaip žmogus ir katalikas, bandymą iš manęs padaryti liudytoją kun. A. SVARINSKO byloje galiu vertinti tik kaip nepelnytą gerb. kun. A. SVARINSKO

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206
V. Prudente - Fone: 273-6696

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ SENIAU IR DABAR

Stasys Vancevičius

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės idėja São Paulo lietuvių kolonijoje kilo 1955 metais. Pradžioje tos idėjos didelis entuziastas buvo inžinierius Zenonas Bačelis. Jis pirmas pradėjo šį reikalą judinti lietuvių visuomenės veikėjų tarpe. Lietuviai jau tuo laiku turėjo kolonijoje įvairių organizacijų, todėl steigti dar vieną daug kas nenorėjo pritarti.

Brazilijos Lietuvių Bendruomenės steigimo reikalu buvo pasisakyta ir lietuvių spaudoje. Kada BLBendruomenės reikalas pradėjo pribrešti, čia noriu pacituoti trumpą žinutę, atspausdintą "Gintaro" žurnale Nr. 2 iš Gruodžio mėnesio 1957 m.

"P.L.B. ir Brazilijoje"

"Visose didesnėse lietuvių kolonijose po karo buvo pradėta organizuoti Pasaulio Lietuvių Bendruomenė. JAV., Kanadoje ir kitur ji jau spėjo išsivystyti į didelę organizaciją. Tik Brazilijoje PLB organizavimas buvo lyg ir užmirštas. Tik Prieš porą metų kelių asmenų iniciatyva buvo pradėtos studijuoti tos bendruomenės organizavimo galimybės. Buvo išrinktas laikinas komitetas, kuris per tą laiką paruošė įstatų projektą ir atliko kai kuriuos kitus paruošiamuosius darbus.

Dabar PLB iniciatoriai padidino laikinąjį komitetą ir įtraukė į jį visų žymesnių organizacijų, spaudos ir ra-

dio atstovus. Gruodžio 9 d. Komitetas išrinko naują valdybą iš pirmininko prof. A. Stonio, vice-pirmininkų kun. J. Šeškevičiaus ir A. Boguslausko, sekretorių p. H. Mošinskienės ir inž. Z. Bačelio bei išdininkės p. Remenčienės. Nauja valdyba toliau tęs PLB organizavimo darbą".

1958 m. Sausio mėnesio "Gintaro" Nr. 1-me skaitome antrą trumpą žinutę:

P a s a u l i o L i e t u v i ų B e n d r u o m e n ė

"PLB. organizavimas tęsiamas toliau. Neseniai įvykusiame PLB Komiteto posėdyje buvo priimtas vidaus tvarkos statutai, kurį paruošė tam tikslui išrinkta komisija iš inž. Z. Bačelio, A. Boguslausko ir St. Vancevičiaus.

Rinkimai į PLB Brazilijos Krašto Tarybą numatoma praveisti dar šiais metais apie birželio ar liepos mėnesius. Rinkimuose dalyvauti numatyta įtraukti kuo didesnis lietuvių skaičius ne tik iš São Paulo, bet ir iš visos Brazilijos.

Čia tenka priminti, kad Brazilijos Lietuvių Bendruomenę beorganizuojant 1958 metais, tada veikusi Brazilijos Lietuvių Kultūros Draugija šiam sumanymui gyvai pritarė ir jos laiku leidžiamas žurnalas, apart "Mūsų Lietuvos" laikraščio, spausdino visą kas buvo liečiama tos organizacijos reikalus.

Kad visi, kuriems rūpi, kaip buvo organizuojama Brazilijos Lietuvių Bendruomenė praeityje, noriu pažymėti visą tos organizacijos eigą.

1958 m. Nr. 4-5 iš Vasario-kovo mėnesių "Gintaro" žurnale buvo paskelbtas São Paulo Lietuvių Bendruomenės Tarybai rinkti Nuostatai:

1. Tarybą renka visi S. Paulyje ir apylinkėse gyvenantieji lietuviai, ne jaunesni kaip 18 metų.
2. Į Tarybą renkama 21 narys, ne jaunesnis kaip 21 metų.
3. Rinkimams praveisti, visose lietuvių apgyventose vietovėse, sudaromos rinkiminės komisijos, susidedančios iš 5 narių, kurių sąstatas skelbiamas spaudoje ir iškabinamas rinkimų būstinėje.

4. Organizacinis Komitetas paskiria atstovą prie kiekvienos rinkiminės komisijos.

5. Rinkimų datą nustato Organizacinis Komitetas ir ją paskelbia ne vėliau kaip 90 dienų prieš rinkimus.

6. Organizacinis Komitetas parūpina rinkimams leidimus ir urnas.

7. Dvidešimt turinčių teisę balsuoti, gali pasiūlyti vieną kandidatų sąrašą, nedaugiau kaip iš 21 asmens.

8. Kandidatų sąrašai turi būti perduoti Organizaciniam Komitetui, ne vėliau kaip 60 dienų prieš rinkimus.

9. Kandidatų sąrašus patikrina Organizacinis Komitetas, sudaro vieną sąrašą alfabetine pavardžių tvarka ir skelbia per radiją, spaudą ir atspausdina balsavimo lapelyje.

10. Rinkimų dieną, kiekvienu metu prie urnos turi būti nemažiau kaip 3 komisijos nariai.

11. Rinkėjai balsuoja savo rinkiminėse būstinėse arba laiškais. Balsuotojas balsavimo lapelyje kryželiu prieš kandidato pavardę atžymi asmenį suž kuriuos jis balsuoja. Negalima balsuoti daugiau kaip už 21 kandidatą.

12. Balsuojantieji laiškais iš anksto praneša savo adresą, kuriuo bus pasiųsti balsavimo lapeliai.

13. Asmenys, kurie balsuos laiškais, turi ant voko parašyti savo vardą pavardę ir adresą ir balsavimo voke lapelį gražinti Organizaciniam Komitetui iki rinkiminės dienos imtinai.

14. Balsavimo dieną, Rinkiminė Komisija, kartu su Organizacinio Komiteto atstovu, tvarko rinkimus, sudaro balsuotojų sąrašą, surašo protokolą ir tą pačią dieną urną ir protokolą įteikia Organizacinio Komiteto nurodytose vietose.

15. Organizacinis Komitetas ir Rinkiminių Komisijų atstovai, gavę urnas, viešai skaito balsus, išsprendžia balsavimo netikslumus, surašo balsavimo rezultatų protokolą ir tuoj pat skelbia rinkimų rezultatus.

(bus daugiau)

DIPL. EKON. JONAS K. KARYS

Mirė 1984 m. kovo 26 d., Bridgeporte, Connecticut.

Buvo gimęs Žaslių valsčiuje, Skerčių kaime. Amerikoje gyveno 37 metus.

Savanoris-kūrėjas, žurnalistas, lietuvių numizmatikos pirmūnas, mokslininkas-auditorius, už numizmatikos trilogiją apdovanojamas "Aidų" žurnalo premija.

VIENA IŠ RYŠKIAUSIŲ ŽVAIGŽDŽIŲ

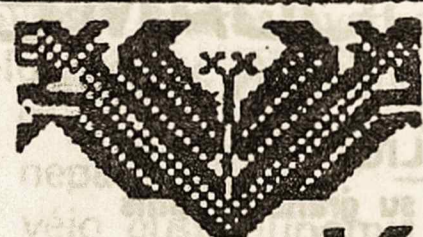
ir manęs įžeidimą. Nes absoliučiai aišku, kad šioje byloje tardytojai gali tik ieškoti talkos gerus kun. A. SVARINSKO darbus ir žodžius pavaizduoti nusikaltimais.

Viską, ką aš turėjau kun. A. SVARINSKO byloje pasakyti, išdėčiau šiame pareiškime. Kadangi kun. A. SVARINSKAS yra absoliučiai nekaltas, tai būti smulkiau apklausinėjamas šioje byloje atsisakau, nesiskaitydamas su galimomis dėl to baisiomis pasekmėmis man ir mano šeimai. O jeigu tai bus kvalifikuota kaip neteisingas liudijimas ir bus už tai man iškelta baudžiamoji byla, tada visus čia išdėstytus teiginius galėsiu pailustruoti gausiais ir įkalbingais faktais.

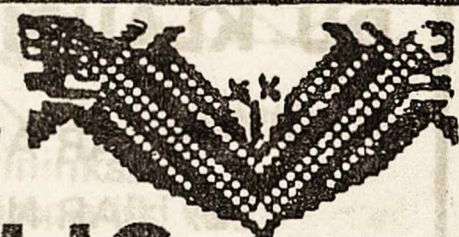
L. Simutis

"Lietuvos ateitis", 1983 m., nr. 7

1983.III.16.

**PIRKITE LIETUVIŠKUS
KALĖDINIUS SVEIKINIMUS**

Antanas Dutkus

LIANŲ LIEPSNA

NAUJOSIOS BRAZILŲ POEZIJOS ANTOLOGIJA

SUDARĖ IR IŠVERTĖ

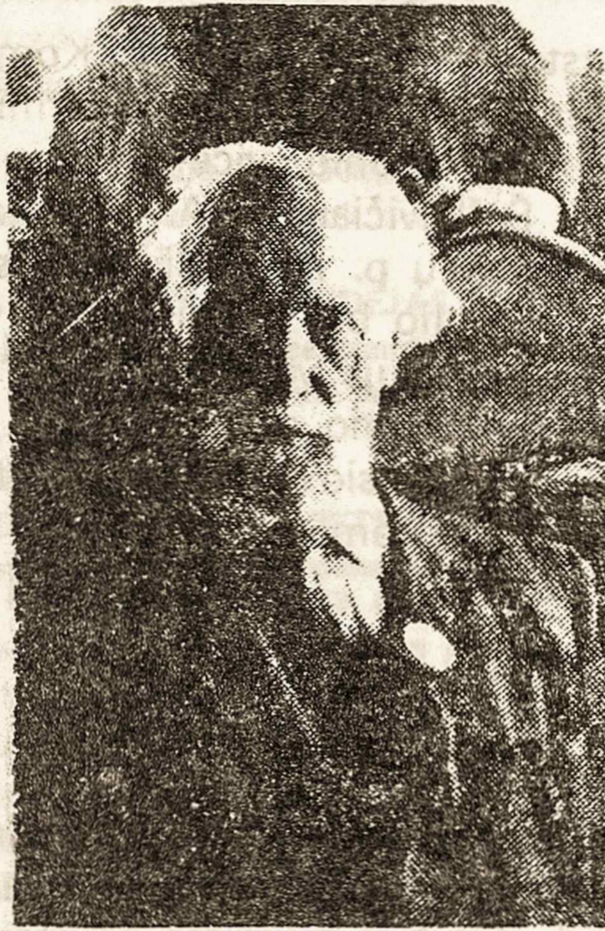
POVILAS GAUČYS

Nors esame maža tauta, tačiau negalim nepastebėti gausaus lietuvių literatūros išėjimo į pasaulio plotus. Proza ir poezijos kūriniai plačiai yra skaitomi lietuvių tautos krašto temomis, verstu į kitas kalbas. Taipgi verčiami yra lietuvių kalbą kitų kraštų rašytojų kūriniai, kuriais supažindinamas skaitytojas su nepažįstamo krašto tautos gyvenimu, jos siekimais, kultūra, menu ir gyvenimo papročiais. Vertimais literatūra internacionalizuojasi, ji susilieja į bendrą tautų grožio pynę siekti aukštesnio ir kilnesnio žmonių dvasinio pakilimo, — taikos ir tarptautinio solidarumo.

Lietuvių "meno kalviai", grožinės literatūros kūrėjai, duoda mums žodinės muzikos, sukurtos savąja kalba, o vertėjai perkelia ją į kitų tautų pasaulį, supažindina su jų siekimais ir jausmais; nesuprantamos kalbos sustingusį žodį atgaivina ir perduoda skaitytojui svetimos tautos pulsavimą.

Rašytojas ir vertėjas Povilas Gaučys ir Brazilijos poezijai, (prozos veikalų jau seniai išverstų yra lietuvių kalbon), atvėrė langą į lietuvių grožinės literatūros erdves, paruošdamas Brazilijos naujosios poezijos antologiją ir šiais metais pateikė lietuviams "Lianų Liepsna". Parinko, 33 šio krašto žymesnių poetų poezijos pavyzdžius su jų trumpomis biografijomis, pasireiškusius literatūriniame pasauly nuo šio šimtmečio pradžios. Už prisidėjimą paskleisti ir supažindinti lietuvių tautą su brazilų dailiosios literatūros poetais,

São Paulo meno kritikų sąjunga (Associação Paulista dos Criticos de Artes), Povilą Gaučį apdovanojo garbės diplomu.

POVILAS GAUČYS

Povilas Gaučys įžangoje, pristatydamas savo knygą, supažindina mūsų, penkių milijonų tautą, su etnine brazilų tautos sudėtimi, kuri "apsprendžia žmogaus išvidinį gyvenimą, kūrantį poeziją". Autorius greipia skaitytojo dėmesį į rasių susiliejimą, kurioje "brazilas mažiausiai europietis savo krauju". "Negras, — sako autorius, — pavergtas ir pažemintas, atnešė į brazilų poeziją Afrikos pakrančių paveikslus... Kartu su juo jis atnešė ir gedulingą muziką bei kenčiančios sielos ritmo jausmą, savo kosminį siaubą ir visos Afrikos džiunglių šmėklas. Indėnas... — anais laikais buvęs kalnų ir plokštakalnių, lygumų ir girių valdovas, šiandien tėra tik savo buvusios didybės kapų sargas, užsidaręs savo protėvių liūdesyje, kentėtojas; jo sieloje aidi upių skundas ir paslaptinių girių šnabždesys. Iš čia ir išplaukia liūdesio gaida, skambanti beveik visoje brazilų poezijoje, ... teikianti lyriniai kūrybai nepaprastą tonų turtingumą ir jai įspaudžia miglotą, bet visur jaučiamą, išvidinio egzotiškumo virpėjimą, kuris aukštai pakelia jos meninę vertę bei žmogišką reikšmę".

XXX - 0 - XXX

Prieš antrąjį pasaulinį karą, — nuo 1929 iki 1938 m., — Povi-

las Gaučys dirbo ano meto Lietuvos diplomatinėje tarnyboje. Be savo tiesioginių konsulatinių pareigų, jau tada reikėsi savo darbais literatūriniame gyvenime. Būnant jam konsulu Brazilijoje, artimai man teko su juo bendrauti lietuvių kolonijos visuomeniniame gyvenime. Povilas Gaučys pažįstamas lietuviams, kaip griežtas, nenuolaidus, ištikimai atsidavęs savojo krašto konsularinės tarnybos direktyvoms.

Po antrojo karo, — rašo "G.K. Kraštas", — atsidūręs vakaruose, Vokietijoje, Povilas Gaučys vertėsi lituanistiniu švietimu ir besirušiančius vykty Pietų Amerikon lietuvius pabėgėlius mokė ispanų ir brazilų kalbų. 1949 m. atvykęs į Šiaurės Ameriką, pelnėsi duoną fabriko darbininko darbu. Šiandieną Povilas Gaučys, peržengęs 80 metų amžiaus sieną, yra pensininkas ir atsidėjęs literatūriniam darbui — rašo ir verčia Lotynų Amerikos kraštų rašytojų poeziją į lietuvių kalbą. Paruoštos ir išleistos jo yra kelios knygos, o 1981 m. sulaukė įspūdingiausio savo darbų rezultata, išleides Lotynų Amerikos ispaniškos poezijos antologiją "Atogražų saulė".

Tarybinės Lietuvos spauda, ("G.K." 885 nr.), pažymėjusi P. Gaučio atliktus lietuvių literatūrinius darbus ir jį išleistą 288 psl. lietuvių kalboj Brazilijos poetų antologiją "Lianų Liepsna", pastebi, kad "reikia pripažinti, jo darbai verti geresnio paminėjimo".

Baigdamas šią trumpą apybraižėlę apie "Lianų Liepsną", negaliu praleisti nepareiškęs jos Autoriui Povilui Gaučiui, mano dėkingumo jausmą už atsiųstą knygą ir įrašytą joje nuoširdų autografa.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Stasys ŠATAS	Cr.20.000,
Eduardo UMARAS	Cr.30.000,
Albinas BUDREVIČIUS	Cr.20.000,
Claudio BUTKUS	Cr.20.000,
Vladas VYČAS	Cr.50.000,
Endrikas GUZIKAUSKAS	Cr.20.000,
Celia MITRULIENĖ	Cr.30.000,
Vladas JURGUTIS	Cr.30.000,
Emilia LAWCEWITCH	Cr.25.000,
Juozas ČIUVINSKAS	Cr.50.000,

PARDUODAMĖ

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS — Adesivos

SKYDELIUS su grandinėmis

Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE ML PRENUMERATA?
2. AR NETURITE GIMINIŲ — DRAUGŲ, KURIEMS GALĖTUMĖTE UŽSAKYTI M.L.?

Halina Mošinskienė

MANO MOTINOS ATMINIMUI

Serafina Didžiulienė, gimusi 1888 m., pasimirė 1983.X.22 Lietuvoje. Šis jos "atminimas" gal bus įdomus daugeliui ją pažinusių – ir Š. Amerikoje, ir Venesueloje, ir Argentinoje, o gal net ir Australijoje (Red.)

"... Naktis buvo tamsi ir vėjuota. Panemunės pušynas siūbavo ir ošė nerimo vėtroje. Silpnos švieselės kažkur sužiburiuodavo lyg Joninių paklydę vabalėliai – tamsa visur. Karas.

Kruvinas, baisus karas. Mirties grėsmė visiems.

Mumyse viešnia – giminaitė, tėvelio puseserė atvykusi pasimatyti su neseniai apleistais visų likučiais Didžiulių genties nuo Andrioniškio. Ji atvyko papasakoti kaip buvo nužudytas Liudas Didžiulis – mano brolis, 14-kos metų paauglis.

Mes sėdėjome prie stalo, prie vakarienės, kaip būdavo įprasta su arbata karšta, namie kepta duona, sviestu ir dešra, savo gamybos sūriais... uogiene užsigardžiuoti.

Teta Marija sekė pasaką liūdną ir labai skaudžią. Mano veidais ritosi ašaros, tramdžiau riksmą. Motina tylėjo. Ji, kaip suakmenėjusi išblyškusi sėdėjo kėdėje nepalietusi arbatos puodelio, tylėjo. Jos ilgi, labai gražūs pirštai laikė suspaudę rankoje arbatai šaukštelį labai stipriai.

Mama tylėjo. Man rodėsi ji apsvaigo "skausmo taure".

Kai tik baigė pasakojimą, atsisveikinome – su ja, lyg siaubas nuslinko į ošiančią nerimo naktį. Palydėjau, atsisveikinome – niekada daugiau nebesusitikome.

Grįžtu į kambarį. Mamos nebėra. Einu į jos butą, nėra. Klausinėju vyro – nematęs.

Užsimetusi skarą bėgu į gatvę šaukdama: "Mama." – Klampoju per smėlyną Vyčiūnų gatvės patamsiais, vis šaukdama – vėjas plėšo skarą, tamsa, pušys šiurena – skubu Gaslutės gatve pušynan, širdis nerimu plėšo krūtinę: "Mama.. Kur tu?" – šaukiu.

Jau pušyno alėjų takas, jaučiu. Bėgu, skubu, tamsoje neįžiūriu – šaukiu, rékiu... – vėjas plėšo skarą ir nurims-ta. Rankoje turima "liktarnėle" lyg pašviesėja, aš einu plačiuoju taku, dairausi, vis tolyn į pušyną ošiantį lyg grėsmė – matau judantį siluetą skubiai tolstantį ir rékiu: "Mama. Mama." – Šviesūs skaros kvadratai sustoja. Puolu prie jų. Apkabinu motinos kelius ir prašau: "Mama, vienintelė mama, nepalik manęs..." – apkepusiomis nuo vėjo gūsių lūpomis maldauju: "Mama, nepalik brolio mano, nepalik savo pirmojo anūkelio. Nepalik sesutės, mama. Mama, brangiausia." – Apkabi-

M. Katiliūtė Motina

nau visa jėga motinos kojas, bučiavau jos pėdas ir susmukau raudoje.)

Mudvi grįžome į namus. Aš jaučiau jos rankos jėgą ant savo peties ir jos skausmo ašaros krito ant mano galvos, kaip nenugalimos motinos meilės ašaros.

Paskutinė palaima mano brangiausios vienintelės Motinos – Mamytės.

Nebėra Mamytės. Šiandieną suėjo 1 metai nuo jos mirties. Niekas nebepaguos skriaudoje, niekas nebepriklaus ir neatsilieps į šauksmą: "... Nepalik manęs vienos..."

Tyliai ošia pušynai vėšlūs tėviškėje... gintaro trupinėliais skuba mano ilgesys į Baltijos pakrantes – o mintys tapusios žodžiu – margina popieriaus lapus.

Tavo, mano Motina, atminimui ir daugeliui gal širdžių "prabudimui".

APIE LAIMĘ

Kas man šiandien rodos vargas, – Vakar buvo laimė.

Kaip genys šis sviestas margas, Kaip genys ir laimė.

Aš maniau: maža trobelė
Tarp miškų kur kaime,
Palangėj berželis žalias.
O trobelėj laimė...

Aš maniau, kad žmoną gerą
(Gražią jau savaime),
O tuomet be margo dvaro
Būtų tokia laimė!

Šiandie vėl jau rodos kita –
Ne žmona, ne kaime...
Kas ją žino, kokia šita
Būna kartais laimė.

Jonas Aistis,
„Pilmatis“.

SPAUDA IR
ŠV. KAZIMIERAS

Gal taip pat nereikėtų užmiršti pokary Romoje įkurtos popiežiškosios šv. Kazimiero kolegijos, kuri taip pat ruošia lietuvius kunigus – švietėjus; o taip pat ir šv. Kazimiero parapijos São Paule, kuri ir čia rūpinasi ne tik dvasiniu tautiečių aptarnavimu, o taip pat ... ir šia spaudos diena.

Taigi šv. Kazimieras yra taip pat ir lietuvių tautos švietimo, jos kultūros, jos lietuviškumo simbolis, skatintojas, glėbėjas.

III. Dar reikėtų pabrėžti, kaip per pasaulinę spaudą šiais metais Popiežius Jonas Paulius iškelė, kaip niekad anksčiau betkur ir betkieno nebuvo padaryta, šv. Kazimiero vardą ir jo lietuviškumą, o kartu ir Lietuvos vardą. Bet tai perplati tema, kad būtų galima sutraukti į kelias eilutes. Čia tik viena mintis (ir išvada).

Pasaulinė spauda plačiai išgarsino ir rugpiūčio 25 Popiežiaus lietuviškai laikomas Mišias jo privačiojo koplyčioje Kastelgandolfe. Ir nuotrauką, kur, Popiežiaus altoriaus vidury, stovi Aušros Vartų Dievo Motina, dešinėj pusėj – šv. Kazimiero paveikslas, o pats Šv. Tėvas laiko lietuviškai Mišias su pamokslu, kas perduodama per Vatikano radiją į Lietuvą.

Ar galėjome mes kada nors sapnuoti, kad koks nors Popiežius prakalbės lietuviškai? Kad kreipsis į lietuvius jų gimtąja kalba, o per tarptautinę spaudą taip išgarsins Lietuvos vardą?!

Trumpa išvada: spauda – dar galingas įrankis. Nepaleiskim jo iš savo rankų ir jį palaikykim (atėjūnai Lietuvoje ir spaudą pavergė savo tikslams prieš tautos valią).

Pažinkim (taip pat per spaudą – knygą) ir šv. Kazimierą; ir platinkim jo biografiją bei paveikslą savo šeimų bei kitataučių tarpe.

SKAITYK IR PLATINK

"MŪSŲ LIETUVA"

RESTORANAS

VITUS

VIKTORAS LUKAVIČIUS
Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS
Rua Espirito Santo, 118 - Tel. 441.6846
SÃO CAETANO DO SUL

Stasys Vancevičius

AMŽINYBĖN IŠKELIAVUSI JUOŽĄ MASIULĮ PRISIMENANT

Laikui bėgant iš mūsų tarpo išsiskiria artimesnieji draugai ir bičiuliai, su kuriais teko dirbti ir bendradarbiauti Brazilijos lietuvių kolonijoje.

Prieš metus su viršum laiko palaidojome São Paulo miesto Motumbi rajono kapinėse "Getsemani" didelį mano draugą, buvusį lietuviškų mokyklų mokytoją EDVARDA PAŽĖRĄ.

Šių metų lapkričio 6 dieną mirė ir buvo palaidotas kitas mano artimas draugas, didelis lietuvis patrijotas ir didžiai pasižymėjęs visuomenės veikėjas São Paulo lietuvių kolonijoje, JUOZAS MASIULIS. Su juo irgi teko bendrai dirbti ir bendradarbiauti ne vienoje lietuviškos veiklos srityje, ypačingai dar prieškariniais laikais.

Juozas Masiulis buvo kilimo aukštaitis, ukmergiškis. Gimęs Lietuvoje 1903 metais, Sesikų valsčiuje, Ukmergės apskrityje. Baigęs pradžios mokyklą Lietuvoje ir tarnavęs vėliau dar Nepriklausomos Lietuvos kariuomenėje, J. Masiulis, dažnai prisimindavo 1926 metais Lietuvoje įvykusį kariuomenės perversmą gruodžio 17 dieną, kuriam vadovavo generolas Plechavičius. J. Masiuliui tuo laiku teko dalyvauti Lietuvos seime, kada įvyko perversmas. Jis buvo irgi to perversmo dalyvis.

Atitarnavęs kariuomenėje, J. Masiulis atvyko į Braziliją ir apsigyveno São Paulo mieste. Dabar tikrai neprisimenu kokiais metais.

Juozą Masiulį pažinau 1933 metais, kada iš Santos persikėliau į São Paulo tų metų pradžioje. Tuo laiku buvau "LIETUVIS BRAZILIOJE" redaktorium (vėliau šis savaitraštis pasivadino sutrumpintu vardu "LIETUVIS", kuris ėjo iki karo pradžios, kada visi svetimtaučių laikraščiai buvo uždaryti).

Jau tuo laiku J. Masiulis dirbo Brazilijos Lietuvių Švento Juozapo Bendruomenėje, įsteigtoje kunigo J. Valaičio. Tos Bendruomenės Šv. Cėcilijos chorui persiorganizavus į BRAZILIJOS LIETUVIŲ JAUNIMO SAJUNGĄ "VILTIS", J. Masiulis daug laiko dirbo šioje organizacijoje iki jos likvidacijos. Jis buvo išrinktas Vila Belos rajono skyriaus pirmininku. Jis gyvai organizavo lietuvių jaunimą į tada veikiantį to skyriaus chorą. J. Masiulis buvo didelės energijos ir pasišventimo žmogus, veikiantis lietuvių jaunimo tarpe.

Be B.L.J. S-gos "Viltis", J. Masiulis pasižymėjo pirmosios lietuvių katalikų BAŽNYČIOS STATYMO KOMITETE, kuriam vadovavo tuo laiku São Paulo lietuvių kolonijoje gyvenęs kunigas BENEDIKTAS SUGINTAS. Bažnyčios Statybos Komitetas buvo sudarytas su veikiančia Valdyba: Pirmininkas BENEDIKTAS SUGINTAS, vice-pirmininkas, buvęs Lietuvos Konsulas São Paulyje Dr. PETRAS MAČIULIS ir sekretorius STASYS VANCEVIČIUS. Pažymėtina dar Brazilijos lietuvių Šv. Juozapo Bendruomenės oficialiuose dokumentuose, kada buvo dovanotas bažnyčiai sklypas, be žemės saviniko pavardės, Notaro dokumentuose figuruoja visi trys pavardės aukščiau paminėtos valdybos.

J. Masiulis aktyviai veikė to Komiteto darbuose, neapleisdamas nei vieno posėdžio.

Pastačius pirmąją lietuvių bažnyčią Vila Zelinoje, Statybos Komitetas likidavosi.

Be didelės visuomeninės veiklos, Juozas Masiulis buvo taip pat didelis lietuviškos spaudos mylėtojas. Jis visą laiką rėmė Brazi-

lijos Lietuvių Jaunimo S-gos mėnesinį žurnalą "VILTIS", kurį redagavo Stasys Vancevičius, kiek vėliau, P. Korsakas, St. Puišys ir paskutiniu laiku vėl Stasys Vancevičius, iki to žurnalo uždarymo.

Bendrai jis rėmė visą lietuvišką spaudą iki savo mirties.

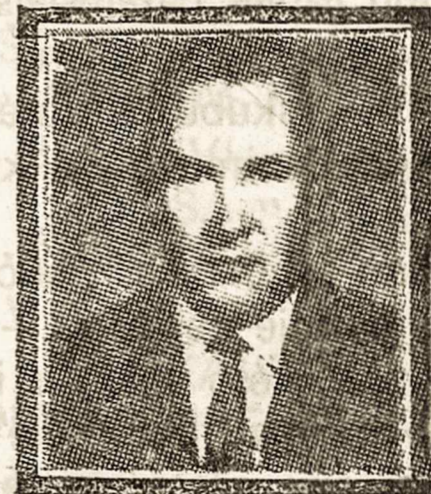
J. Masiulis gyva bendradarbiavo Vila Belos "Vilties" chore, kuriam pradžioje vadovavo chorvedis J. Stankūnas ir vėliau V. Kamantauskas. "Vilties" organizacija vėliau likidavosi dėl lietuvių kolonijoje kilusių įvairių intrygų, tačiau J. Masiulis ir toliau pasiliko dirbdamas B.L.Šv. Juozapo Bendruomenėje, eidamas įvairias pareigas. Tik paskutiniaisiais metais, susirgęs buvo priverstas iš visos lietuviškos veiklos pasitraukti. J. Masiulis sirgo apie 5 metus, kol negailestingoji mirtis pakirto jo susilpnėjusią sveikatą ir lapkričio 6 dieną buvo priverstas iškelti iš šio pasaulio.

J. Masiulis Lietuvoje paliko du jaunesnius brolius, iš kurių vienas buvo ištremtas septyniems metams į Sibirą. Vėliau grįžo į Lietuvą ir dabar dar ten gyvena.

Miręs Juozas Masiulis paliko didelę lietuvišką šeimą. Jo žmona SOFIJA, sūnus dar gimęs Lietuvoje, VINCAS MASIULIS, ir duktė OLGA. Anūikai: LEONARDAS, VALTERIS, NELSONAS, MIRIANA, OSMARAS, ALDAIRAS ir OSMEINE. Ir likusieji dar du praanūikai RODRIGO ir RENATA.

Amžinybėn iškeliavusiam JUOZUI MASIULIUI linkime, kad jam būtų lengva Brazilijos žemelė, kuri jį priglaudė kartu su kitais lietuvišiais į Braziliją atvykusiais ir čia užbaigusiais savo gyvenimo kelią.

MIŠIOS

už a. a. PRANĄ SAKAVIČIŲ mirties metinių proga bus atlaikytos šv. Kazimiero koplyčioje, gruodžio (dezembro) 12 dieną, 20 valandą.

Kviečiu bičiulius bei pažįstamus dalyvauti pamaldose – ir iš anksto visiems dėkoju.

Lidija Sakavičienė

FÁBRICA DE GUARDA – CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

iš Rio...

E. Petraitis

Šio lapkričio pirma savaitė Rio de Janeiro lietuviams praėjo mūsų visų gerbiamos ir mylimos p. Uršulės Gaulienės ženkle.

Laukėme jaunimo iš São Paulo, bet atvyko tik tai kun. Petras Urbaitis SDB, kuris lapkričio 3 dieną nuvyko į Caxias, pas p. Petrą Babicką sužinoti, ką ir kaip jis galėtų duoti ką nors iš savo turtų lietuvių muziejui. Daug kas ten termity apgraužta, bet nemažai liko stovylių, paveikslų, knygų, dokumentų, kuriuos p. Babickas dabar nutarė atiduoti São Paulo lietuvių muziejams, nes jam jau sukako 81 metai...

P. Babickas poniai Uršulei Gaulienei padovanojo labai gražią plačią austą juostą, kurios vidury yra išausta LIETUVA. Ponia Uršulė šią juostą užsidėjo per lapkričio 4 dienos Mišias Šv. Onos bažnyčioje.

Tas Mišias atlaikė šv. Onos kunigas, koncelebruojant kun. Mečislovui Valiukevičiui, Rio de Janeiro lietuvių parapijos klebonui, ir kun. Petru Urbaičiui, SDB, iš São Paulo. Gražiai giedojo bažnyčios choras. Po Mišių kunigai ir parapijonys pasveikino Uršulę, kuri juos pakvietė į parapijos salę, kur pavaišino pyragais, tortais ir vaisvandeniais. Sūnus Kazys Gaulia paskaitė pasveikinimą, po to kun. Urbaitis paskaitė adresą, kurį atvežė iš São Paulo šv. Kazimiero parapijos, kuriame buvo iškeltos p. Uršulės lietuviškos ir katalikiškos savybės, jos meilė Lietuvai ir Bažnyčiai. Sugiedota Lietuvos Himnas.

Pietums p. Uršulė, arba, geriau sakant, jos trys sūnūs, pakvietė gimines, lietuvius ir kitus prietelius pietų į netolimą restoraną. Paskaičiavau: buvo, berods, 55 asmenys, įskaitant p. Uršulės anūkus ir proanūkus.

Čia buvo pagiedotas Brazilijos himnas, to krašto, kuris per tiek metų priglaudė Gaulių ir kitų čia susirinkusių lietuvių šeimas.

Po to sudarytas iš pp. Jono Žaidžio, Vlodo Vyčo, trijų Gaulių (p. Uršulės sūnų) choras padainavo kelias lietuviškas daineles.

Visi liko labai patenkinti. Ponia Uršulė dėkoja visiems, kurie ją pagerbė-pasveikino žodžiu, raštu, per telefoną. Duok Dieve jai dar

AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS SPAUDOSIŠLAIKYMO

MIŠIOS

už a. a. ČESLOVĄ JAKIŪNĄ mirties metinių proga bus atlaikytos lapkričio 25 d. 11 val. Nossa Senhora Auxiliadora bažnyčioje, Bom Retire.

Draugai ir pažįstami prašomi dalyvauti.

Nuliūdusi žmona
Marija Jakiūnienė

ilgai gyventi mūsų tarpe, nes jina, kaip jau buvo tiek metų, mūsų močiutė, kurią kažkas vadinama "matriarkė".

Lapkričio 6 dieną, anksti, 7 val. buvo dar antros jai skirtos Mišios Šv. Onos bažnyčioje, nes tai buvo tikra jos gimimo diena. Iš lietuvių mažai kas galėjo ateiti, nes buvo darbo diena, betgi prisirinko nemažai brazilų, kurie ją širdingai pasveikino.

P. S. Kiek nustebome pamatę "Mūsų Lietuvos" pranešime apie lietuvius kunigus Brazilijoje, kad Rio de Janeiro asmeninės lietuvių katalikų parapijos klebonas esąs prelatas Pijus Ragažinskas. Mes gerb. prelato nesame matę gal jau pora metų. Parapijos klebonu buvo paskirtas (arkivyskupo Eugenijaus SALLES) kun. Mečislovas Valiukevičius, kuris pagal išgales aptarnauja Rio lietuvių parapiją, nors gyvena ir turi gan didelę parapiją Barreto priemiesty prie Niteroi miesto, anoj pusėj Guanabaros įlankos.

Tame ML pranešime buvo daugiau istorinė apžvalga, tad ir neviskas dabartinei padėčiai atitinka. Dabartinis teisėtas Rio de Janeiro asmeninės lietuvių parapijos klebonas yra kun. Mečislovas Valiukevičius. (KPG)

PAKELTAS Į MAJORUS

São Paulo miesto saugumo srityje (policijoje) yra dirbančių lietuvių anksčiau vadinami Guardacivil, dabar inkorporuoti į karinę policiją. Jau mažai beliko šioje tarnyboje lietuvių: vieni jų atitarnavę nustatytą laiką ir pasiekę

aukštesnį laipsnį, išėjo į pensiją, kiti atlikę savo žemiškas tarnybas, iškeliavo amžinybėn, o treči, kurių visiškai nebedaug likę, dar eina savo garbingas visuomenės sargybos pareigas, laukdami paaugstinimų, na — ir užsitarnautos pensijos.

Pereitą mėnesį, Sąjungos-Aliança ilgametis narys ir aktyvus jos veikėjas — Ieroslavas Aradzenka — gavo paaugstinimą, iš kapitono buvo pakeltas į majorus. Linkime mūsų tautiečiui ir sąjungiečiui kopti aukščiau.

Aukštesnio laipsnio tarnavę karinėje policijoje, jau pensininkai yra: kapitonas Jorge Garško, kapitonas Antanas Golskis ir leitenantas Juozas Januškis.

KAZIMIERINIAI METAI

KAZIMIERINĖS PAMALDOS FLORIANOPOLY, SC.

Lapkričio 17 ir 18 dd. buvo dvejios pamaldos už Lietuvą Florianopoly, Santa Catarina valstijoje, kur tuo laiku vyko Pietų Brazilijos esperantininkų suvažiavimas. Pamaldas laikė iš São Paulo nuvykęs kun. Petras Urbaitis.

Ta pačia proga kun. Urbaitis aplankys ir garsų kom. Jono Rimšos keramikos fabriką, 90 km. atstumo nuo Florianopolio, kuriame dirba 1.200 darbininkų. Ir kitus lietuvius, kurie seniai laukia lietuvių kunigo apsilankant.

VETERANŲ PIKNIKAS

Sausio 20 dieną, Šv. Juozapo Bendruomenė rengia Veteranų Pic-Nic Lituanikoje.

Dra. HELGA HERING

MÉDICA — GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 — B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

PARDUODAMAS

ŽODYNAS

DICIONÁRIO

PORTUGUÊS—LITUANO

Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją,
R. Juatindiba, 28, tel. 273-0338

MŪSŲ ŽINIOS

PABRANGO ML PRENUMERATA

Viskam kasdien brangstant, ir ML yra priversta pakelti savo kainą. Taigi dabar

- prenumerata: Cr.20.000
- Garbės leidėjas : Cr.50.000
- Garbės prenumerata: Cr.30.000
- atskiras numeris: Cr. 500

NAUJOS KALĖDINĖS KORTELĖS

ML spaustuvė šiemet atspausdino naujų spalvotų kortelių su lietuviškais jrašais. Gražiai atspausdintos ant gero popieriaus. Jų galima gauti šv. Juozapo parapijoje V. Zelinoje ir šv. Kazimiero parapijoje Mokoje. Tinka siuntimui ypač į Lietuvą.

IPIRANGOS APARECIDA LAUKIA ŠV. KAZIMIERO

Šį sekmadienį, lapkričio 25, Maldos Diena už Lietuvą Kazimierinių Metų proga Na. Sra. Aparecida šventovėje, Ipirangoje.

Numatyta 8 val. ryto šventorių vėliavų pakėlimas, giedant Brazilijos ir Lietuvos Himnus. Vakare, prieš 6 val., nuleidus vėliavas, eisena į šventovę pamaldoms. Aktyviai dalyvaus lietuvių choras, skautai, jaunimas.

Kazimieriniams minėjimui jungtinis Aparecidos ir lietuvių choras giedos lotynišką "Missa Azul" Mišias, o lietuvių choras ir atskirai lietuviškas giesmes, užbaigiant šv. Kazimiero himnu.

Po pamaldų, aikštėj prieš bažnyčią, tautinių šokių ansamblis "Rūtelė" pašoks kelis lietuvių tautinius šokius.

ŠV. KAZIMIERO SUSITIKIMAS SU JOSÉ DE ANCHIETA

Gal paskutinė šių Kazimierinių metų manifestacija São Paule įvyks istoriniam miesto centre, seniausioje ir istoriškiausioje São Paulo vietovėje – "Casa de Anchieta" patalpose.

Šv. Kazimiero "susitikimas" su padre José de Anchieta, São Paulo didmiesčio įkūrėju, numatyta gruodžio (dezembro) 9 dieną, 4 val. po pietų. Nuvykus anksčiau, bus galima aplankyti pačią kolegiją, seniausią São Paulo bažnyčią, miesto senienas, Anchieta muziejų.

Dar pakartojamas klausimas: Kokią lietuviškai tipišką dovaną nuvešim pal. Anchietai São Paulo lietuvių ir šv. Kazimiero vardu?

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAS

MARIJA JAKIŪNIENĖ

a. a. vyro ČESLOVO pirmųjų mirties metinių proga (lapkr. 23 d.)

Širdingai dėkojam spaudos rėmėjai už paramą ir pagarbiai prisimename velionį Česlovą Jakiūną

Redakcija ir administracija

Aliança Lituana-Brasileira de Beneficência e Assistência Social

A Diretoria da Aliança Lituana Brasileira de Beneficência e Assistência Social, cumprindo as determinações e exercendo as prerrogativas outorgadas pelos Estatutos, de acordo com os Artigos 29º, 34º item "b" e 35º § Único, convoca a Assembléia Geral Extraordinária, a realizar-se no dia 25 de Novembro de 1984, às 16 horas no salão de sua sede, à Rua Lituânia, 67 - Moóca - São Paulo, a fim de tratar e deliberar a proposta apresentada pela Diretoria de reformar, aprovar ou rejeitar os Estatutos vigentes da Sociedade.

ORDEM DO DIA

- 1 - Abertura da Assembléia
- 2 - Constituição da Mesa
- 3 - Apresentação do projeto dos novos Estatutos e votação dos mesmos.

A reunião da Assembléia Geral Extraordinária será considerada válida, com a presença de 3/4 dos sócios da Aliança, quitos com os cofres sociais e no gozo dos seus direitos.

São Paulo, 30 de Outubro de 1984.

ANIELE DUTKUS
Secretária

ALEXANDRE BUMBLIS
Presidente

KAZIMIERINĖS PAMALDOS CARAPICUIBOJ, SP.

Carapicuiboje, prie São Paulo, yra apie dešimt lietuviškų šeimų. Kazimierinės pamaldos vietinėje bažnyčioje bus šio mėnesio 25 dieną. Tą pačią dieną bus lankomos lietuvių šeimos bei dalijamos plotkelės jau artimų Kalėdų proga.

VEIKLOS KALENDORIUS

Lapkričio (Novembro) 25: 18 val. Kazimierinės pamaldos N.S. Aparecida, Ipirangoje, Rua Manifesto.

Lapkričio (novembro) 25: 16 val. Sąjungos-Aliança visuotinis narių susirinkimas.

Gruodžio (dezembro) 2: 15 val. Muziejaus ir Archyvo Komisijos arbatėlė su bingu ir bazaru Sąjungos-Aliança salėje.

Gruodžio (dezembro) 9: 16 val. šv. Kazimiero Jubilėjaus minėjimas "Casa de Anchieta", Páteo do Colégio patalpose.

Gruodžio (dezembro) 15: Skautų ruošiamos Kūčios šv. Kazimiero salėje.

JAUNIMO "KŪČIOS"

"Palangos" vietininkijos lietuviai skautai planuoja skautiškas Kūčias šv. Kazimiero parapijos salėje gruodžio (dezembro) 16 dienos vakarą. Prieš tai numatyta dvasinio susitelkimo popietė šeštadienį, gruodžio 15 dieną.

Ir visi kiti esame kviečiami pasirošti Kūčioms – Kalėdoms ne tik praeinančiais eglutės blizgučiais bei tradiciniais lietuviškais patiekalais ar mažai ką reiškiančiom dovanom, o paruošiant jaukią vietelę ir mumyse norinčiam gimti išganytojui. Susikaupimas, malda, išpažintis, komunija – tai krikščioniškos Kalėdos.

IŠVYKSTA REKOLEKCIJOMS

Gruodžio 9 – 15 šv. Kazimiero parapijos klebonas, kun. Pr. Gavėnas, išvyksta savaitei rekolekcijų. Kun. P. Urbaitis su kun. P. Rukšiu rekolekcijas atliks po Kalėdų švenčių.